

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **P., s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, P., X. Bratislava, IČO: X., zastúpeného **A., s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, G., X. Bratislava, IČO: X. proti povinnej **M.**, nar. X., bytom V., X. Vyšná Pokoradz, **o vymoženie pohľadávky 872,66 eur s príslušenstvom**, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. J. so sídlom Exekútorského úradu, ul. B., X. Zvolen pod sp. zn. EX 956/2004, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. marca 2013 č. k. 43CoE/75/2013-67, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie oprávneného **o d m i e t a**.

Povinnej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením zo 17. októbra 2012 č. k. 1Er/721/2004-46 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, exekúciu zastavil s tým, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie. Súd prvého stupňa uviedol, že uznesením zo dňa 31. augusta 2010 č. k. 1Er/721/2004-14 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, čím bola otázka prípustnosti exekúcie právoplatne vyriešená záväzným

a nezmeniteľným spôsobom. Preto s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku súd prvého stupňa exekúciu zastavil.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením z 20. marca 2013 sp. zn. 43CoE/75/2013-67, uznesenie súdu prvého stupňa v prvej a druhej výrokovej vete potvrdil a návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol. Vo vzťahu k návrhu na prerušenie konania odvolací súd poukázal na § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučné konanie nemožno prerušiť s výnimkou, ak osobitný zákon neustanovuje inak (napr. § 14 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, § 68a zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom). Dodal, že ak sa účastník domáha prerušenia konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. s tým, že súdu zároveň navrhuje otázky, ktoré majú byť Súdnu dvoru Európskej únie ako predbežné otázky predložené, je odvolací súd, t. j. súd, proti rozhodnutiu ktorého nie je prípustný opravný prostriedok povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie, ak považuje vyriešenie takejto otázky za nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, a teda, ak je vyriešenie uvedenej otázky spôsobilé podstatným spôsobom ovplyvniť jeho rozhodnutie. Súd v danom prípade postupuje ex officio, a teda nie je potrebný ani návrh zo strany účastníka. Odvolací súd považoval v danom prípade oprávneným navrhované predbežné otázky za zjavne neopodstatnené a irelevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, pričom ich prejudiciálne zodpovedanie nemá reálny dosah na prebiehajúci spor, keďže v predmetnom konaní súd neaplikuje priamo ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa upravené Smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ako ani v ustanovení § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že v predmetnom konaní nenastal žiadny z dôvodov uvedených v § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. pre prerušenie konania podľa osobitného zákona, preto odvolací súd oba návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol.

Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie z dôvodu, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.), zlej interpretácie § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a je nepreskúmateľné. Navrhol rozhodnutie odvolacieho súdu v uvedenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 204 ods. 1 O. s. p.). Do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty (§ 57 ods. 1 O. s. p.). Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 57 ods. 2 O. s. p.). Lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť (§ 57 ods. 3 O. s. p.).

Odvolaním napadnuté uznesenie bolo oprávnenému doručené 30. apríla 2013. Lehota na podanie odvolania začala oprávnenému plynúť 01. mája 2013 a jej koniec pripadol na stredu 15. mája 2013. Obsah spisu svedčí o tom, že oprávnený podal odvolanie na poštovú prepravu 17. mája 2013. Z toho vyplýva, že odvolanie bolo podané po uplynutí odvolacej lehoty.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd odmietol odvolanie oprávneného ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

Odvolací súd nepriznal povinnému náhradu trov odvolacieho konania, lebo v odvolacom konaní mu žiadne nevznikli (§ 224 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 27. januára 2014

JUDr. Beáta Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Ingrid Habánová